

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 30 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1967

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
240

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 239

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί φορολογίας εισοδήματος νομοθεσίας και άλλων τινών διατάξεων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσουμεν:

Άρθρον 1.

1. Αί παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 4 του Ν. Δ. 3323) 1955, ως αὐται ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, καταργούνται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1968, ἡ δὲ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ άρθρου, ἀριθμεῖται ὡς παράγραφος 2 καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Τὸ εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκ πάσης φύσεως συντάξεων μειοῦται κατὰ τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν (30 οο). Ἡ μείωσις αὕτη δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δέκα ἑκατῶν χιλιάδων (18.000) δραχμῶν.

Ὁμοίως τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ άρθρου 45 εἰσόδημα ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν μειοῦται κατὰ εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν (25%): Ἡ μείωσις αὕτη τοῦ εἰσοδήματος δὲν δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα χιλιάδων πεντακοσίων (12.500) δραχμῶν.

Ἡ κατ' ἀμφοτέρως τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μείωσις δὲν δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα ἑκατῶν χιλιάδων (18.000) δραχμῶν ἐτησίως κατὰ φορολογούμενον διὰ τὰ εἰσδήματα ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν τούτων».

2. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 3323) 55, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀριθμεῖται ὡς παράγραφος 3.

Άρθρον 2.

Τὸ άρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. 3323) 55, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Άρθρον 5.

Προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος ἔσται δαπανῶν διαβιώσεως.

1. Ὅσάκις τὸ δηλούμενον συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του ὑπολείπεται τοῦ ποσοῦ τῶν δαπανῶν διαβιώσεως, τὸ εἰσόδημα τοῦτο προσδιορίζεται ὑποχρεωτικῶς ἔσται τῶν δαπανῶν διαβιώσεως.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ εἰσοδήματος ἔσται τῶν δαπανῶν διαβιώσεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἀφαιρετικῶς τὰ κάτωθι στοιχεία:

α) τὸ καταβαλλόμενον ἐτήσιον ἐνοίκιον τῆς κατοικίας καὶ θερινῆς διαμονῆς τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οἰκογενείας του,

β) ἡ δαπάνη διὰ τὴν συντήρησιν καὶ χρῆσιν ἐπιβατηγῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως, κοπτεῶν, βενζινακᾶτων, θαλαμηγῶν, ἐλικοπτέρων καὶ ἀεροπλάνων, ἀνηκόντων εἰς τὸν φορολογούμενον καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του,

γ) ἡ δαπάνη διὰ τοὺς διατηρουμένους ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως, τὸ ὑπηρετικόν, διδασκικόν ἢ ἕτερον ἔμμισθον προσωπικόν,

δ) αἱ δαπάναι ταξιδίων ἀναψυχῆς εἰς τὸ ἐξωτερικόν,

ε) ἡ ἀξία τῶν ἐντὸς τοῦ κρινόμενου ἔτους κτηθέντων ἀκινήτων ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας (ἀγορασθέντων ἢ ἀνεγερθέντων) καὶ χρεωγράφων πάσης φύσεως, ὡς καὶ κινητῶν προδήλως μεγάλης ἀξίας καθ' ὃ πὸν δὲν ἀπ'δεικνύεται ἡ κτήσις τούτων ἐξ εἰσοδήματος προηγουμένων ἐτῶν ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας,

στ) αἱ οἰαδιήποτε ἄλλαι δαπάναι διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

Ὁ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Τὸ κατὰ τὰ ὡς ἀνωτέρω προσδιοριζόμενον ποσὸν τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος μειοῦται:

α) κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεδειγμένως κτηθέντων ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου κατὰ τὸ οἰκείον οἰκονομικὸν ἔτος εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἢ ὑπάγονται εἰς εἰδικὰς φορολογίας, ἐφ' ὅσον ἀνεγράφησαν εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν δήλωσιν τοῦ φορολογουμένου,

β) κατὰ τὸ ἀποδεδειγμένως δαπανηθὲν ποσὸν κεφαλαίου.

Τὸ ἀπομένον, μετὰ τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειώσεις ποσόν, ἀποτελεῖ τὸ καθαρὸν τεκμαρτὸν εἰσόδημα. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τούτου ἀφαιρεῖται τὸ δηλωθὲν συνολικὸν εἰσόδημα τῆς συζύγου, ὅπερ φορολογεῖται κεχωρισμένως. τὸ δὲ ὑπόλοιπον, μετ' ἐκπτώσεων τῶν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις μειώσεων καὶ ἐκπτώσεων, ἀποτελεῖ τὸ φορολογητέον τεκμαρτὸν εἰσόδημα τοῦ συζύγου.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ καθορίζωνται ὅρια τῶν δαπανῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος άρθρου».

Άρθρον 3.

Τὸ άρθρον 6 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Άρθρον 6.

Εισοδήματα τῆς συζύγου καὶ τῶν ἀνηλίκων τέκνων.

1. Συνεστῶτος τοῦ γάμου, οἱ σύζυγοι ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλλωσι κοινὴν δήλωσιν τῶν εισοδημάτων των, ἐφ' ὧν ὁ φόρος ὑπολογίζεται κατωρισμένως, ἐκάστου τούτων εὐθυνομένου διὰ τὸ ἀναλογεῖν ἐπὶ τοῦ εισοδήματός του ποσὸν φόρου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οὐδεμία ἐκπτώσις ἀφορολογήτου ποσοῦ ἀναγνωρίζεται ἐκ τοῦ εισοδήματος αὐτῆς, τυχὸν δὲ ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ εισοδήματός της δὲν συμψηφίζεται πρὸς τὰ εισοδήματα τοῦ συζύγου.

Εἰδικῶς, τὸ εισόδημα τῆς συζύγου, ἐξ ἐπιχειρήσεως οἰκονομικῶς ἐξαρτωμένης ἐκ τοῦ συζύγου ἢ προσερχόμενον ἐκ πρῶτης μεταξὺ τῶν συζύγων ἐταιρίας, προστίθεται εἰς τὸ εισόδημα τοῦ συζύγου.

Ἡ σύζυγος ὑποχρεοῦται εἰς ἐπίδοσιν ἰδίας δηλώσεως διὰ τὰ ἐκ πάσης πηγῆς εισοδήματά της εἰς τὴν περίπτωσιν μὴ συμβιώσεως, λόγῳ ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν συζύγων διαστάσεως, τῆς περὶ τούτου ἀποδείξεως βαρυνούσης τὸν φορολογούμενον, δυναμένης νὰ γίνη διὰ παντὸς νομίμου μέτρου.

2. Τὸ εισόδημα τῶν μὴ συμπληρωσάντων τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων, προστίθεται εἰς τὸ εισόδημα τοῦ πατρὸς καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἀπολέσαντος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ εισόδημα τῆς μητρὸς. Κατ' ἐξαιρέσιν τὸ εισόδημα τοῦ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ τέκνου ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐργασίας φορολογεῖται κατωρισμένως, τοῦ τέκνου ὑπέχοντος, διὰ τὸ ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης εισόδημα αὐτοῦ, ἰδίαν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν».

«Άρθρον 4.

1. Αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων Α', Δ' καὶ Ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. Α. 3323/1955, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Α'. Ἐκ τοῦ ἀκαθάριστου τεκμαρτοῦ εισοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικίσεως τῆς κυρίας κατοικίας τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οἰκογενείας του, τὸ μέχρι δραχμῶν δέκα ὀκτὼ χιλιάδων (18.000) ἐτησίως συνολικὸν ποσὸν διὰ πάντας τοὺς ἐνοικοῦντας. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη δὲν ἰσχύει ἐὰν τὸ ἐτήσιον τεκμαρτὸν εισόδημα ἐξ ἰδιοκατοικίσεως ὑπερβαίῃ τὰς δραχμὰς εἴκοσι τέσσαρας χιλιάδας (24.000). Ἐὰν ἐντὸς τοῦ ἔτους κτήσεως τοῦ εισοδήματος, ἡ ἰδιοκατοικίσις ἦτο διαρκείας μικροτέρας τῶν δώδεκα (12) μηνῶν, τὸ ἀπαλλασσόμενον ποσὸν περιορίζεται ἀναλόγως.

Δ'. Ἐκ τοῦ εισοδήματος ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀκαθάριστον εισόδημα δραχμ. πενήντα χιλιάδων (50.000) ἐτησίως. Τὸ ποσὸν τοῦτο αὐξάνεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδας (140.000), προκειμένου περὶ τῶν ἀσχολουμένων προσωπικῶς ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των καὶ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις ἔστω καὶ ἂν οὗτοι χρησιμοποιοῦσι καὶ ξένους ἐργάτας διὰ τὴν ἀγροτικὴν καλλιέργειαν.

Ε'. Ἐκ τοῦ εισοδήματος ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν:

α) αἱ συντάξεις καὶ πάσης φύσεως περιθάλψεις, αἱ παρεχόμεναι εἰς ἀναπήρους πολέμου καὶ θύματα ἢ οἰκογενείας θυμάτων πολέμου,

β) αἱ πάσης φύσεως συντάξεις αἱ καταβαλλόμεναι ὑπὸ ξένων Κρατῶν εἰς μονίμως κατοικοῦντας ἐν Ἑλλάδι Ἕλληνας ἢ ἀλλοδαποὺς ὑπηκόους,

γ) τὰ παρεχόμενα πρὸς τοὺς κρατικούς λειτουργοὺς, Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων τοῦ Κράτους, ἔξοδα παραστάσεως τοῦ ἀξιώματός των,

δ) αἱ ἀποδοχαὶ τῶν κατωτέρων πληρωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων».

2. Προκειμένου περὶ ἐξόδων παραστάσεως καὶ κινήσεως δημοσίων ὑπαλλήλων, λόγῳ συμμετογῆς αὐτῶν εἰς πάσης φύσεως συμβῦλια καὶ ἐπιτροπὰς, τῶν ὁποίων ἡ ἀπαλλαγὴ καταργεῖται διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ταῦτα ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν διὰ τὰ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1968 καὶ ἐφεξῆς καταβαλλόμενα ποσά.

«Άρθρον 5.

1. Τὸ ἀρθρον 8 τοῦ Ν.Α. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Άρθρον 8.

Ἐκπτώσεις ἐκ τοῦ εισοδήματος.

1. Ἐκ τοῦ συνολικοῦ εισοδήματος τοῦ φορολογουμένου ἐκπίπτει ἀφορολόγητον ποσὸν ἐκ δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) ἐτησίως. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικοῦντες καὶ ἀποκομίζοντες εισόδημα ἐκ πηγῆς κειμένης ἐν Ἑλλάδι δὲν δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ἀφορολόγητου ποσοῦ.

2. Ἐκ τοῦ συνολικοῦ εισοδήματος τοῦ φορολογουμένου ἐκπίπτει ἐπίσης ποσὸν δραχμῶν ἑννέα χιλιάδων (9.000) διὰ τὴν σύζυγον καὶ τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δι' ἕκαστον συνοικοῦν καὶ βαρύνον τὸν φορολογούμενον πρόσωπον.

Θεωροῦνται ἐκ τῶν συνοικοῦντων ὡς βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα:

α) ἡ σύζυγος, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἐπίδοσιν χωριστῆς δηλώσεως, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 6,

β) τὰ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν τέκνα,

γ) τὰ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν τέκνα καὶ αἱ συνοικοῦσαι ἄγαμοι θυγατέρες ἀνεξαρτήτως ἡλικίας,

δ) οἱ ἀνιόντες ἀμφοτέρων τῶν συζύγων.

Τὰ εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις β', γ' καὶ δ' ἀναφερόμενα πρόσωπα θεωροῦνται ὅτι βαρύνουσι τὸν φορολογούμενον μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ἴδιον εισόδημα ἢ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν ἐξ χιλιάδων (6.000) ἐτησίως.

3. Ἐκ τοῦ συνολικοῦ εισοδήματος τοῦ φορολογουμένου ἐκπίπτουνται ἐπίσης, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις:

α) Τὸ ἐπιδικαζόμενον καὶ καταβαλλόμενον λόγῳ διατροφῆς ποσὸν εἰς τὴν σύζυγον καὶ εἰς τὰ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρισθέντα ἐξώγαμα τέκνα, φορολογούμενον ὡς ἴδιον εισόδημα αὐτῶν.

β) Τὰ ἔξοδα ἱατρικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τοῦ ὑποχρέου, τῆς συζύγου, τῶν ἀνιόντων ἀμφοτέρων τῶν συζύγων καὶ τῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα συμβιοῦσι καὶ βαρύνουσι τὸν φορολογούμενον. Τὰ ἔξοδα ἱατρικῆς περιθάλψεως δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερα τοῦ ποσοῦ τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν ἐτησίως. Ἐξαιρετικῶς ἐκπίπτουνται τὰ ἔξοδα νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν ἀγάμων τέκνων ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ἴδιον εισόδημα καὶ πάσχουν ἐξ ἀνιάτου νοσήματος, σωματικῆς ἀναπηρίας καὶ πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀνικανότητος ἐν γένει. Ὡσαύτως ἐκπίπτει, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, ἡ δαπάνη διὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον περιθάλψιν τῶν τυφλῶν, κωφῶν ἢ διανοητικῶς καθυστερημένων τέκνων τοῦ ὑποχρέου, ὡς τοιαύτης δαπάνης νοουμένης καὶ τῆς ἀφορώσης εἰς διδάκτρα ἢ τροφεία, ἅτινα καταβάλλονται διὰ περιθάλψιν αὐτῶν εἰς εἰδικὰς διὰ τὴν πάθυσιν των σχολὰς ἢ θεραπευτήρια.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ δικαιολογητικά, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκπτώσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐδαφίον ἐξόδων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως.

γ) Τὰ καταβαλλόμενα λόγῳ δωρεᾶς ποσὰ εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος ἢ εἰς κινητὰ ἐν γένει πράγματα εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Κράτους, τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τὰ νομίμως ὑφιστάμενα ἢ συνιστάμενα ἡμεδαπὰ νομικὰ πρόσωπα, τὰ ἐπιδικαζόμενα φιланθρωπικούς, θρησκευτικούς, ἐθνωφελεῖς, κοινωφελεῖς καὶ εκπαιδευτικούς σκοποὺς, ἐφ' ὅσον τὰ ποσὰ ταῦτα δὲν ἐξεπέσθησαν κατ' ἄλλην τινὰ διάταξιν τοῦ παρόντος.

δ) Αἱ κατὰ νόμον ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ εἰς τὰ ταμεῖα ἀσφαλίσεως τοῦ φορολογουμένου, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ἡ καταβολὴ των.

4. Εάν ο σύζυγος δὲν ἔχῃ ἴδιον εἰσόδημα ἢ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ἀθροίσματος τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφων 1 καὶ 2 ἀφορολογήτων ποσῶν τοῦ ἰδίου καὶ τῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων, τὸ ἀφορολόγητον ποσὸν ἢ ἡ προκύπτουσα διαφορά ἐκπίπτει ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς συζύγου.

2. Καταργοῦνται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1968 αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Ν.Δ. 4377/1964, ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα διάταξις δι' ἧς προβλέπεται ἐκπτώσεις ἠὲ ξημένου ἀφορολογήτου ποσοῦ εἰς τινὰς κατηγορίας φορολογουμένων.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

α' Ἄρθρον 9.

1. Τὸ ἀπομένον μετὰ τὰς ἐνεργουμένας ἐκπτώσεις καὶ μειώσεις εἰσόδημα ὑποβάλλεται εἰς φόρον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολουθοῦ φορολογικῆς κλίμακος :

Κλιμάκιον εἰσοδήματος	Φορολο- γικὸς συντε- λεστής	Φόρος Κλιμα- κίου	Σύνολον	
			Εἰσοδήματος	Φόρου
5.000	2	100	5.000	100
5.000	3	150	10.000	250
5.000	4	200	15.000	450
5.000	5	250	20.000	700
10.000	6	600	30.000	1.300
10.000	7	700	40.000	2.000
10.000	8	800	50.000	2.800
10.000	10	1.000	60.000	3.800
20.000	12	2.400	80.000	6.200
20.000	14	2.800	100.000	9.000
20.000	16	3.200	120.000	12.200
20.000	18	3.600	140.000	15.800
30.000	20	6.000	170.000	21.800
30.000	22	6.600	200.000	28.400
50.000	25	12.500	250.000	40.900
50.000	28	14.000	300.000	54.900
50.000	31	15.500	350.000	70.400
50.000	34	17.000	400.000	87.400
100.000	37	37.000	500.000	124.400
100.000	40	40.000	600.000	164.400
200.000	43	86.000	800.000	250.400
200.000	46	92.000	1.000.000	342.400
Ὑπερβάλλον	49			

2. Ὅσῳ εἰς τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰσόδημα περιλαμβάνεται τοιοῦτον ἐξ οἰκοδομῶν ἢ ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν ἢ ἐκ κινήτων ἀξίων, πλὴν τῶν μερισμάτων τῶν ἀνώνυμων ἐταιρειῶν, ἢ ἐκ μερισμάτων ἐταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης ἢ ἐκ κερδῶν περικοπῶν ἐταιρειῶν, τὸ εἰσόδημα τοῦτο, μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐκπτώσεων, ὑποβάλλεται καὶ εἰς συμπληρωματικὸν ἀναλογικὸν φόρον, ὀριζόμενον εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30)ο.

Τὸ ποσὸν τοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ τοῦ ὅλκιου φορολογητέου εἰσοδήματος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κλίμακος τῆς προηγούμενης παραγράφου.

Δὲν ἐπιβάλλεται συμπληρωματικὸς φόρος ἐπὶ τοῦ ἀπαλλασσομένου κατὰ τὴν περίπτωσιν Α. τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικίας οἰκοδομησῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκ. λούθως :

α' Ἄρθρον 11.

1. Πᾶν φυσικὸν πρόσωπον, ὑποκείμενον εἰς φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως ἐφ' ὅσον μετὰ τὰς νομίμως ἐκπτώσεις ἀπομένει φορολογητέον εἰσόδημα. Ὁμοίως, ὑφίσταται ὑποχρέωσις ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ ἂν δὲν ἀπομένῃ εἰσόδημα, ὅσῳ εἰς τὸ συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογημένου περιλαμβάνεται καὶ ζημία ἐξ ἐμπειρικής ἐπιχειρήσεως ἢ γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως τὴν ὁποῖαν δικαιούται οὗτος κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 νὰ συμψηφίσῃ πρὸς τὰ εἰσόδημα τῶν ἐπομένων ἐτῶν. Παράλειψις τοῦ ὑποχρέου ὅπως ἐπιδῶσῃ τὴν ἀναγράφουσαν τὴν ζημίαν του δηλώσιν στρεφεί τοῦτον τοῦ δικαιώματος συμψηφισμοῦ τῆς ζημίας ταύτης.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3, ὑπὸ χρεοὶ εἰς δηλώσιν τυγχάνουσιν ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ὀριζομένων προσώπων οἱ ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωποι ἢ πράκτορες τούτων.

Ἀνεξαρτήτως ἐὰν ὑπέχων ἢ ὄχι ὑποχρέωσιν πρὸς καταβολὴν φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως περὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν :

α) οἱ ἔχοντες εἰς τὴν κυριότητά των ἢ κατ' οἰονδήποτε τρόπον διατηροῦντες ἐπιβατηγὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ ἡμιφρεττηγὸν τοιοῦτον ἢ κότερον ἢ θαλαμηγὸν ἢ ἄκατον, ὡς καὶ οἱ ἔχοντες εἰς τὴν διάθεσίν των διὰ τὰς ἀτομικὰς ἢ οἰκογενειακὰς των ἀνάγκας τοιαῦτα μεταφορικὰ μέσα ἀνήκοντα εἴτε εἰς τὴν σύζυγόν των, εἴτε εἰς τὰ ἀχειράφετα τέκνα των, εἴτε εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὰς ὁποίας οὗτοι μετέχουσιν ἢ τυγχάνουσι σύμβουλοι, διοικηταὶ ἢ διευθυνταί,

β) οἱ καταβάλλοντες ἐτησίως μίσθωμα κατοικίας ἀνώτερον τῶν εἴκοσι τεσσάρων χιλιάδων (24.000) δραχμῶν, δηλοῦντες συγχρόνως καὶ τὴν προέλευσιν τοῦ εἰσοδήματος, ὡς καὶ οἱ ἰδιοκατοικούντες εἰς οἰκ. δομὴν τῆς ὁποίας τὸ ἐτήσιον τεκμαρτὸν μίσθωμα ὑπερβαίνει τὰς 24.000 δραχμάς,

γ) οἱ ἀγοράσαντες ἢ ἀνεγείραντες ἀκίνητον ἀξίας μεγαλύτερας τῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμῶν κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος, δηλοῦντες συγχρόνως καὶ τὴν προέλευσιν τοῦ εἰσοδήματος,

δ) οἱ διατηροῦντες εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν των πλείονα τοῦ ἐνὸς πρόσωπα ὡς ἑμμισθον προσωπικόν,

ε) πᾶς ὅστις ἤθελε κληθῇ ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἀρμυδίου οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ὅπως ὑποβάλῃ δηλώσιν ἀνεξαρτήτως τοῦ ὕψους τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ.

Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, πλὴν τῶν λοιπῶν συνπειῶν, ὑπέκειται καὶ εἰς χρηματικὸν πρόστιμον, ἀπὸ 1.000 μέχρι 50.000 δραχμῶν.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 67 ἐπιβαλλομένου προσθέτου φόρου.

2. Προκειμένου περὶ ἐγγράμων, δι' οὗς συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6, ὑποχρεωσις εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεως τυγχάνει ὁ σύζυγος καὶ διὰ τὰ εἰσόδημα τῆς συζύγου του.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6, διὰ τὰ εἰσόδημα τῶν ἀνηλίκων τέκνων ὑποχρεωσις εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως τυγχάνει ὁ πατὴρ ἢ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἀπολέσαντος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἡ μήτηρ.

3. Εἰδικῶς ὑποχρεωσις εἰς δηλώσιν, ἐπὶ τῶν κατωτέρω περιπτώσεων, τυγχάνει :

α) ἐπὶ σχολαστικῆς κληρονομίας ἢ ἐπιδικίας ἢ μεσεγγυήσεως, κατὰ περίπτωσιν, ὁ κηδεμὼν ἢ ὁ προσωρινὸς διαχειριστής ἢ ὁ μεσεγγυούχος.

β) ἐπὶ ἀνηλίκων ἢ δικαστικῶς ἢ νομίμως ἀπηγορευμένων ἢ ἀσώτων, κατὰ περίπτωσιν, ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν ἢ ὁ ἀντιλήπτωρ,

γ) ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ φορολογουμένου, αἱ κληρονομίαι αὐτοῦ διὰ τὸ σύνολον τοῦ εἰσοδήματος τούτου».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Εἰσόδημα ἐξ οἰκοδομῶν εἶναι καὶ τὸ ἀντάλλαγμα παραχωρήσεως χώρου διὰ τὴν τοποθέτησιν φωτεινῶν ἐπιγραφῶν καὶ παντὸς εἴδους διαφημίσεων».

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. 3323) 55 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Τὸ εἰσόδημα τῶν γηπέδων, ἰδίᾳ ὁσάκις χρησιμοποιοῦνται ταῦτα ὡς ἀποθήκη, ἐργοστάσια ἢ ἐργαστήρια ἢ χώροι σταθμεύσεως αὐτοκινήτων ἢ ὡς περιοχὴ θερινῶν θεαμάτων, καφενείων, γυμναστηρίων καὶ ἐν γένει διὰ πᾶσαν ἄλλην χρήσιν, λογίζεται ὡς εἰσόδημα ἐξ οἰκοδομῶν».

4. Μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955 προστίθεται νέον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πάγιον ποσοστὸν ἐξ εἰκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25ο)ο περιορίζεται εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10ο)ο ἐπὶ ἐκμισθουμένων ἢ ἰδιοχρησιμοποιουμένων καταστημάτων, γραφείων καὶ ἀποθηκῶν».

* Ἀρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Ν. Δ. 3323) 55, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

* Ἀρθρον 31.

* Ἐννοια καὶ κτήσεις τοῦ εἰσοδήματος.

1. Εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι τὸ κέρδος τὸ κτώμενον ἐκ μιᾶς ἢ πλείονων ἀτομικῶν ἢ εταιρικῶν ἐπιχειρήσεων ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν ἢ βιοτεχνικῶν ἢ ἐκ τῆς ἀσκήσεως οἰκοδόμητο κερδοσκοπικοῦ ἐπαγγέλματος μὴ εἰδικῶς ὑπαγομένου εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 45 ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα. Ἐπιχειρήσιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀποτελεῖ καὶ μεμονωμένη ἢ συμπτωματικὴ πρᾶξις, ἀποθλέπουσα εἰς τὴν ἐπιτελεῖν κέρδους.

Ὡσαύτως εἰσόδημα τῆς πηγῆς ταύτης εἶναι τὸ κέρδος τὸ κτώμενον ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν, ὡς καὶ τὸ κέρδος τὸ κτώμενον ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν ἀνηκόντων εἰς τρίτους.

2. Θεωρεῖται ὡς εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων:

α) τὸ κέρδος ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐπιχειρήσεως ἀγοραπωλησίας ἀκινήτων ἐν γένει, πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 36α ἐπιχειρήσεων φορολογουμένων κατ' εἰδικὸν τρόπον. Ἐπιχειρήσιν ἀποτελεῖ καὶ μεμονωμένη ἢ σμπτωματικὴ πρᾶξις ἀγοραπωλησίας ἀκινήτου ἰδιαίτερος μεγάλης ἀξίας.

β) ἡ ὠφέλεια ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως πωλήσεως οἰκοπέδων ἢ ἀγροτεμαχίων προσερχομένων ἐκ κατατμηθεισῶν ἢ ρυμοτομηθεισῶν ἐδαφικῶν ἐκτάσεων τοῦ πωλοῦντος, κειμένων ἐντὸς ἢ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως, Δήμου ἢ Κοινότητος. Ὡς ὠφέλεια θεωρεῖται ἡ ἐπὶ πλεόν διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῆς πωληθείσης ἐκτάσεως καὶ τῆς ἀξίας αὐτῆς πρὸ τῆς κατατμήσεως ἢ ρυμοτομήσεως, μειωμένη κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 36 γ γενόμενας ἀπανάγες, αἵτινες βαρύνουν τὸν πωλητήν,

γ) τὰ ὑπὸ μορφῇ μερίσματος ἢ ἀμοιβῆς ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν νόμον 602 συνεστημένων συνεταιρισμῶν καταβαλλόμενα ποσὰ εἰς τὰ μέλη των,

δ) τὰ κέρδη ἐκ παρεπομένων ἐργασιῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως παραλλήλως πρὸς τὸν κύριον σκοπὸν αὐτῆς.

3. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰσοδήματα καὶ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν λειτουργουσῶν ὑπὸ μορφῇ ὁμορρύθμου, ἐτερορρύθμου καὶ περιορισμένης εὐθύνης εταιρίας, ὡς καὶ συνεταιρισμῶν, θεωροῦνται κτηθέντα:

α) ἐπὶ ὁμορρύθμου καὶ ἐτερορρύθμου εταιρίας, ὡς καὶ ἐπὶ εταιρίας περιορισμένης εὐθύνης, ὑπὸ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐταίρων, διὰ τὸ ἀναλογεῖν ποσοστὸν κερδῶν ἐκ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν εταιρίαν.

β) ἐπὶ συμμετοχῆς (ἀφανοῦς) εταιρίας, ὑπὸ τοῦ ἐμφανοῦς ἐταίρου διὰ τὸ σύνολον τῶν κερδῶν τῆς εταιρίας,

γ) ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν νόμον 602 συνεταιρισμῶν, ὑπὸ ἐνὸς ἐκάστου συνεταιρίου διὰ τὸ καταβληθὲν εἰς αὐτὸν μέροςμα ἢ ἀμοιβήν.

Πρὸς ἀπόδειξιν ὑπάρξεως τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν α' ἐταιρικῶν ἀπαιτεῖται ἔγκυρον συστατικὸν ἔγγραφο καὶ δημοσίευσίς τούτου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου. Ἀντέγγραφο περὶ εἰκονικότητος τῆς εταιρίας ἢ τῶν ὄρων ἐν γένει τοῦ εταιρικοῦ, δὲν ἀναγνωρίζεται ὡς ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον εἰς τὰς μεταξὺ τῶν συμβληθέντων σχέσεις.

4. Ὅσάκις συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 33, ὡς εἰσόδημα λαμβάνεται:

α) προκειμένου περὶ διαχειριστικῆς περιόδου ἐλάττωτος τοῦ δωδεκαμήνου, τὸ ἐντὸς αὐτῆς προκύψαν κέρδος,

β) προκειμένου περὶ διαχειριστικῆς περιόδου μείζονος τοῦ δωδεκαμήνου: τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου μέχρι τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως τοῦ ὑπολειπομένου δωδεκαμήνου τμήματος αὐτῆς προκύψαν κέρδος, ὑπολογιζόμενον κατὰ προσέγγισιν. Τὸ εἰσόδημα τοῦτο ἐκπίπτει ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς μείζονος διαχειριστικῆς περιόδου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον, ἀποτελοῦν εἰσόδημα τοῦ δωδεκαμήνου τμήματος τῆς περιόδου, φορολογεῖται κατὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος».

* Ἀρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. Δ. 3323) 55, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

* Ἀρθρον 32.

Εἰσοδήματα εἰδικῶν περιπτώσεων. Αὐτόματος ὑπερτίμησις κεφαλαίου.

1. Ὡς εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων θεωρεῖται καὶ πᾶν κέρδος ἢ ὠφέλεια προσερχομένη:

α) Ἐξ ἐκχωρήσεως παντὸς ἐν γένει δικαιώματος συναφούς πρὸς τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος, οἷον δικαιώματος μισθώσεως ἢ ὑπομισθώσεως ἢ προνομίου ἢ διπλώματος εὐρεσιτεχνίας καὶ παρομοίων δικαιωμάτων.

Πρὸς ἐκχώρησιν ἐξομοιοῦται καὶ ἡ παραιτήσις ἐκ μισθωτικῶν δικαιωμάτων.

β) Ἐξ ἐκχωρήσεως ὀλοκληροῦ ἐπιχειρήσεως ἢ αὐτῶν στοιχείων ταύτης λόγω τῆς καλῆς πορείας τῆς ἐπιχειρήσεως (ἀέρας, ἐπωνυμία, σῆμα, προνόμια κλπ.).

γ) Ἐξ ἐκχωρήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως μεταλλείου.

Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις α', β' καὶ γ' ὠφέλεια ἢ κέρδος φορολογεῖται αὐτοτελῶς ἐπὶ συντελεστῇ τριάνκοντα τοῖς ἑκατὸν (30ο)ο, ὑποβαλλομένης σχετικῆς δηλώσεως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκχωρήσεως τοῦ δικαιώματος ἢ τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Θεωρεῖται ὡς εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ πραγματοποιηθεῖσα αὐτόματος ὑπερτίμησις τοῦ ἐν τῇ ἐπιχειρήσει χρησιμοποιουμένου παγίου κεφαλαίου, ὡς καὶ ἡ μὴ πραγματοποιηθεῖσα τοιαύτη ἐφ' ὅσον περιελήφθῃ ἐν τῇ ἀπογραφῇ, ἐξαίρεσει τῆς ἐξ ἀκινήτων καὶ πλοίων προκύψεως».

* Ἀρθρον 10.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955 προστίθεται νέα παράγραφος 4, ἔχουσα οὕτω:

«4. Αἱ ἐμπορικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις, αἱ τηροῦσαι βιβλία κατὰ τὴν διπλογραφικὴν μέθοδον ὑποχρεοῦνται ὅπως κλειώσι διαχειρίσιν (ισολογισμόν) τὴν 30ὴν Ἰουνίου ἢ τὴν 31ὴν Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Ἡ παρούσα διάταξις ἐφαρμόζεται: καὶ ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 3843) 1958».

2. Κατὰ τὴν πρώτῃν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955, ὡς αὕτη προστίθεται διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ πρώτη διαχειριστικὴ περίοδος ἐλάττων ἢ μείζων τοῦ δωδεκαμήνου, ἥτις ἦθελε κλεισθῇ μετὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ παρόντος, ἐξομοιοῦται πρὸς διαχειριστικὴν περίοδον ἐνάρξεως ὑπὸ τῶν μὴ ἀκο-

λουθούντων ήδη διαχειριστικήν περίοδον λήγουσαν τήν 30ήν Ιουνίου ή τήν 31ην Δεκεμβρίου. Είς τήν περίπτωσιν ταύτην έχουσιν εφαρμογήν αί διατάξεις τής παραγράφου 4 του άρθρου 31 του Ν.Δ. 3323/1955.

3. Αί διατάξεις του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3516/1956 και αί βάσει τούτων εκδοθείσαι υπουργικά αποφάσεις, καταργούνται από του οικονομικού έτους 1968.

Άρθρον 11.

Το άρθρον 33α του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο προστεθεί δια του άρθρου 5 παράγραφος 3 του Ν.Δ. 4444/64, αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρον 33α.

Προσδιορισμός του καθαρού κέρδους των επιχειρήσεων.

1. Ο προσδιορισμός του καθαρού κέρδους των εμπορικών επιχειρήσεων, ενεργείται κατά τας επομένους διακρίσεις:

α) επί επιχειρήσεων αίτινες τηρούσι ειλικρινή βιβλία και στοιχειά τρίτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, ο προσδιορισμός του καθαρού κέρδους, ενεργείται λογιστικώς επί τής βάσει των βιβλίων τούτων, δι' εκπτώσεως εκ των ακαθάριστων εσόδων των κατά το άρθρον 35 δαπανών,

β) επί επιχειρήσεων τηρουσών ειλικρινή βιβλία και στοιχειά δευτέρας κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, ο προσδιορισμός του καθαρού κέρδους ενεργείται εξωλογιστικώς κατά τὰ ἐν άρθρῳ 36 ὀριζόμενα,

γ) επί επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών τηρουσών ειλικρινή βιβλία και στοιχειά δευτέρας κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, στερουμένων δὲ ἀξιολόγων ἀποθεμάτων ἀγαθῶν, κατά τὸ κλείσιμον τῆς διαχειριστικῆς περιόδου, ο προσδιορισμός του καθαρού κέρδους, ενεργείται δι' εκπτώσεως εκ των ακαθάριστων εσόδων των ἐν άρθρῳ 35 δαπανών,

δ) επί επιχειρήσεων τηρουσών ειλικρινή βιβλία και στοιχειά πρώτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, ο προσδιορισμός του καθαρού κέρδους, ενεργείται εξωλογιστικώς, κατά τὰ ἐν άρθρῳ 36 ὀριζόμενα,

ε) επί των οικιοθελῶς τηρούντων βιβλία και στοιχειά κατηγορίας ἀνωτέρας ἐκείνης τῆς ὁποίας τυγχάνουσιν ὑπόχρεοι κατά τὸν Κώδικα Φορολογικῶν Στοιχείων, ἐφαρμόζονται οἱ κανόνες προσδιορισμοῦ τοῦ καθαροῦ κέρδους, οἱ ἰσχύοντες διὰ τὴν ἀνωτέραν κατηγορίαν,

στ) ἐπὶ επιχειρήσεων αἰτινες δὲν τηροῦσι παντάπασιν βιβλία και στοιχειά τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἢ τηροῦσι τοιαῦτα κατωτέρας κατηγορίας τῆς προσηκούσης ἢ τηροῦσι μὲν βιβλία και στοιχειά τῆς προσηκούσης κατηγορίας εἶναι ὅμως ταῦτα ἀνελικρινῇ ἢ ἑλλιπῇ και ἢ τοιαύτη ἑλλειψις καθιστᾷ ἀδυνάτους τὰς ἐλεγκτικὰς ἐπαληθεύσεις, ο προσδιορισμός του καθαρού κέρδους ενεργείται εξωλογιστικώς, κατά τὰ ἐν άρθρῳ 36 ὀριζόμενα.

2. Δὲν θίγεται τὸ κύρος τῶν βιβλίων τῆς ἐπιχειρήσεως, ὅσakis αἱ διαπιστώσεις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου περιορίζονται: α) Εἰς παρατυπίας ὀφειλομένας εἰς παραδρομὴν ἢ συγγνωστὴν πλάνην και β) εἰς λάθη ἢ παραλείψεις, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ὀφείλονται εἰς πρόθεσιν τοῦ ὑποχρέου πρὸς ἀπώκρυψιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπιχειρήσεως του και δὲν ἐπηρεάζουν οὐσιωδῶς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιχειρήσεως.

3. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ καθαροῦ κέρδους τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ἢ ἀποτίμησις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τέλους χρήσεως ενεργείται κατὰ τοὺς κανόνας τοὺς διαγραφόμενους ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων.

Άρθρον 12

Τὸ άρθρον 34 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

Άρθρον 34.

Ἀκαθάριστον εἰσόδημα.

1. Ὡς ἀκαθάριστον εἰσόδημα τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως, λαμβάνεται τὸ σύνολον τῶν ἀκαθάριστων εσόδων ἐκ τῶν πάσης φύσεως συναλλαγῶν αὐτῆς.

Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα προσδιορίζονται ως ἀκολούθως, κατὰ περίπτωσιν:

α) ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν ειλικρινῇ βιβλία και στοιχειά τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ἐξ ὧν προκύπτουσι τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα, ο προσδιορισμός τῶν ἀκαθάριστων εσόδων γίνεται βάσει τῶν βιβλίων τούτων,

β) ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 33α, ο προσδιορισμός τῶν ἀκαθάριστων εσόδων ενεργείται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπ' αὐτοῦ διατιθεμένων στοιχείων, περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν συναλλαγῶν τῆς ἐπιχειρήσεως και τῶν ἐν γένει συνθηκῶν λειτουργίας αὐτῆς. Διὰ τὸν τοιοῦτον προσδιορισμὸν λαμβάνονται ἰδίᾳ ὑπ' ὄψιν αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐμφανιζόμεναι ἀγοραὶ και πωλήσεις, τὸ ἐμφανιζόμενον μικτὸν κέρδος, ως και τὸ μικτὸν κέρδος ἐτέρων ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων ἐργαζομένων ὑπὸ παρομοίας συνθήκας, τὸ ἀπασχολούμενον προσωπικόν, τὸ ὕψος τῶν ἐπενδεδυμένων κεφαλαίων, ως και τῶν ἰδίων κεφαλαίων κινήσεως, τὸ ποσὸν τῶν δανείων και πιστώσεων, ως και τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων παραγωγῆς και διαθέσεως τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως και πάσης ἐν γένει ἐπαγγελματικῆς δαπάνης.

2. Εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἢ κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ως πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀκαθάριστων εσόδων, δεόν νὰ μὴ ἀφίσταται τῶν δεδομένων τῆς κοινῆς πείρας.

Άρθρον 13.

1. Τὸ άρθρον 36 τοῦ Ν. Δ. 3323/1955, ως τούτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

Άρθρον 36.

Ἐξωλογιστικὸς προσδιορισμός εἰσοδήματος.

1. Ο προσδιορισμός του καθαρού κέρδους των εμπορικών επιχειρήσεων, περὶ ὧν ὀρίζουσιν αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων β', δ' και στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 33α, ενεργείται διὰ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἀκαθάριστων εσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπὶ εἰδικούς κατὰ γενικὰς κατηγορίας ἐπιχειρήσεων συντελεστὰς καθαροῦ κέρδους.

Εἰς τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα ταῦτα δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ κάτωθι ποσὰ εσόδων:

α) οἱ τόκοι ἐκ συναλλακτικῶν πράξεων,

β) ἡ αὐτόματος ὑπερτίμησις κεφαλαίου τῆς ἐπιχειρήσεως,

γ) τὰ εἰσπραχθέντα ποσὰ ἔναντι ἀποσβεσθεισῶν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων, γενομένων προηγουμένως δεκτῶν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος.

δ) τὰ εἰσπραχθέντα ποσὰ ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθέντα διὰ τέλη, εἰσφοράς και φόρους βαρύνοντας τὴν ἐπιχείρησιν, ἐφαρμοζομένης κατ' ἀναλογίαν τῆς διατάξεως τῆς προηγουμένης περιπτώσεως.

Τὰ ποσὰ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων α' ἕως δ' προστίθενται εἰς τὸ καθαρὸν κέρδος τῆς ἐπιχειρήσεως τὸ προκύπτον ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ συντελεστοῦ καθαροῦ κέρδους.

2. Οἱ συντελεσταὶ καθαροῦ κέρδους περιλαμβάνονται εἰς εἰδικὸν πῖνακα, ὅστις καταρτίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Δι' ἐκάστην κατηγορίαν ἐπιχειρήσεων ἀναγράφονται ἐν τῷ πῖνακι δύο συντελεσταί, ἡτὸ ἐλάχιστος και μέγιστος, ὁ δὲ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ὀρίζει κατὰ τὴν κρίσιν του τὸν ἐφαρμοστέον δι' ἐκάστην ἐπιχείρησιν συντελεστὴν ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων εσόδων, ἐντὸς τῶν οὕτω προδιαγεγραμμένων ὁρίων.

Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ἐκ τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων κρίνει ὅτι τὸ διὰ χρησιμοποίησεως τοῦ μεγίστου συντελεστοῦ προκύπτον κέρδος εἶναι ἑλαττον τοῦ πραγματικοῦ. δύνανται νὰ χρησιμοποίησιν καὶ συντελεστὴν ἀνώτερον τοῦ μεγίστου, ὑπέχων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως. Ὁ οὕτως ἐφαρμοζόμενος συντελεστὴς δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερος τοῦ μεγίστου συντελεστοῦ πλέον τοῦ 50ο)ο αὐτοῦ.

Ώστούτως, εάν εκ των προτακμιζόμενων υπό του φορολογουμένου στοιχείων, προκύπτει αποδεδειγμένως ότι εξ απροβλέπτων γεγονότων ή ταιούτων ανωτέρας βίας το πραγματικόν κέρδος είναι κατώτερον του εξευρισκόμενου δι' εφαρμογής του ελαχίστου συντελεστού, το κέρδος τούτο δύναται να καθορίζεται διά χρήσεως συντελεστού κατωτέρου και του ελαχίστου, ούχι όμως και κατωτέρου του μηδενός».

2. Καταργείται το από 3 'Ιουλίου 1967 Βασ. Διάταγμα (Φ.Ε.Κ. 120)12.7.67) περί παρατάσεως της ισχύος του κατά το άρθρον 36 του Ν.Α. 3323)1955 «περί φορολογίας εισοδήματος», πίνακος συντελεστών καθαρού κέρδους των εμπορικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων.

Άρθρον 14.

1. Είς το Ν.Α. 3323)1955 προστίθεται άρθρον 36α, έχον ούτω:

Άρθρον 36α.

Εισόδημα Τεχνικών Επιχειρήσεων.

1. Το καθαρόν κέρδος των επιχειρήσεων των ασχολουμένων εις την πώλησιν άνεγειρομένων οικοδομών, εξευρίσκεται διά χρήσεως συντελεστού καθαρού κέρδους επί των άκαθαρίστων εσόδων.

Ός άκαθάριστα έσοδα λαμβάνονται :

α) Το τίμημα των πραγματοποιηθεισών πωλήσεων αύτοτελών οικοδομών, διμερισμάτων πολυκατοικιών, καταστημάτων, γραφείων, αποθηκών και λοιπών χώρων, ως τούτο καθορίζεται εις τα οικεία πωλητήρια συμβόλαια.

β) Η διαφορά μεταξύ του ως άνω φορολογηθέντος τιμήματος και της πραγματικής αξίας του ακινήτου, εξευρισκόμενη κατά τας περί φορολογίας μεταβιβάσεως ακινήτων διατάξεις.

Ός πωλήσεις θεωρούνται και αι άπ' ευθείας υπό του οικοπεδούχου γεγόμεναι διά λογαριασμόν του εργολήπτου.

Ο συντελεστής καθαρού κέρδους όρίζεται εις δέκα επί τοίς εκατόν (10ο)ο).

Είς περίπτωσιν, κα' ήν, μεταξύ των ως ανωτέρω όριστικώς καθορισθέντων άκαθαρίστων εσόδων και των δηλωθέντων ταιούτων προκύπτει διαφορά, βεβαιούται ό υπό της παραγράφου 2 του άρθρου 67 πρόσθετος φόρος.

2. Το καθαρόν κέρδος των επιχειρήσεων, των εργολάβων και υπεργολάβων, των ασχολουμένων εις την εργοληπτικήν κατασκευήν δημοσίων ή ιδιωτικών τεχνικών έργων εν γένει, εξευρίσκεται διά χρήσεως συντελεστού καθαρού κέρδους επί των άκαθαρίστων εσόδων, ως άκολουθως:

α) Προκειμένου περί επιχειρήσεων ασχολουμένων εις την εργοληπτικήν κατασκευήν τεχνικών έργων του Δημοσίου, Δήμων και Κοινοτήτων, δημοσίων επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων, οργανισμών ή επιχειρήσεων κοινής ωφελείας και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου εν γένει, ως άκαθάριστα έσοδα λαμβάνονται τα πιστοποιούμενα έργολαβικά άνταλλάγματα διά των οικείων λογαριασμών, τα άντιστοιχούντα εις εκτελεσθείσας εργασίας εντός της χρήσεως.

β) Προκειμένου περί επιχειρήσεων ασχολουμένων εις την εργοληπτικήν κατασκευήν ιδιωτικών τεχνικών έργων ή οικοδομών, ως άκαθάριστον έσοδον λαμβάνεται ή αξία του εκτελεσθέντος έργου εντός της χρήσεως.

γ) Προκειμένου περί εκτελέσεως έργου άνευ χρησιμοποίησεως ιδίων υλικών, ως άκαθάριστον έσοδον λαμβάνεται ή αξία του εντός της χρήσεως εκτελεσθέντος έργου άνευ της αξίας των υλικών.

Ο συντελεστής καθαρού κέρδους όρίζεται άντιστοίχως ως εξής :

α) εις 7ο)ο επί δημοσίων τεχνικών έργων,

β) εις 9ο)ο επί ιδιωτικών τεχνικών έργων,

γ) εις 20ο)ο επί των έργων της ανωτέρω γ' περιπτώσεως.

3. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται και επί των νομικών προσώπων περί των ή παράγραφος 1 του άρθρου 3 του Ν. Α. 3843)1958, ασχολουμένων με οικονομικάς και εργοληπτικάς εργασίας».

2. Από της ισχύος των διατάξεων του παρόντος άρθρου καταργούνται αι διατάξεις των άρθρων 6 και 7 του Ν. Α. 4444)64, ως και αι τροποποιητικαί τούτων διατάξεις των Ν. Α. 4486)1965 και Ν. Α. 4535)1966 και πάσα άλλη διάταξις αντικειμένη εις τον παρόντα νόμον.

Άρθρον 15.

1. Το έδάφιον ε' της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του Ν.Α. 3323)55, ως τούτο έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως άκολουθως:

«ε'. Εκ των κυρίων αποδοχών των δημοσιογράφων ήμερησίων πολιτικών, οικονομικών και άθλητικών εφημερίδων, των κτωμένων αποκλειστικώς εκ της άσκήσεως του δημοσιογραφικού των επαγγέλματος, ποσοστόν είκοσι πέντε τοίς εκατόν (25ο)ο) και μέχρι ποσού δρχυμών πενήτηνonta χιλιάδων (50.000), πρὸς κάλυψιν των έξόδων κινήσεως του δικαιούχου».

2. Το έδάφιον στ' της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του Ν. Α. 3323)1955 καταργείται από του οικονομικού έτους 1968.

3. Το έδάφιον ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του Ν. Α. 3323)1955, ως τούτο έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως κάτωθι και αριθμείται ως έδάφιον στ' :

«στ'. Εκ των αποδοχών των ήθοποιών, μουσικοσυνθετών, καλλιτεχνών των κέντρων διασκεδάσεως, ως και εκτελεστών μουσικών, ποσοστόν είκοσι πέντε τοίς εκατόν (25ο)ο) και μέχρι ποσού δρχυμών πενήτηνonta χιλιάδων (50.000), πρὸς κάλυψιν επαγγελματικών δαπανών».

Άρθρον 16.

1. Το άρθρον 44 του Ν.Α. 3323)1955, ως τούτο έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως άκολουθως:

Άρθρον 44.

Καταβολή παρακρατηθέντος φόρου.

1. Οί κατά το προηγούμενον άρθρον ένεργούντες παρακράτησιν φόρου υποχρεούνται όπως εντός του πρώτου δεκαπενθήμερου των μηνών 'Απριλίου, 'Ιουλίου, 'Οκτωβρίου και 'Ιανουαρίου έκάστου έτους επιδίδωσιν εις τον Οικονομικόν 'Εφορον της περιφέρειας, εν ή έγένετο ή καταβολή των άμοιβών, προσωρινήν δήλωσιν περί του παρακρατηθέντος κατά το προηγούμενον ήμερολογιακόν τρίμηνον φόρου και καταβάλλωσι το ποσόν τούτου εις το Δημόσιον Ταμείον.

Εν περιπτώσει θανάτου του ένεργήσαντος την παρακράτησιν του φόρου, υπόχρεοι εις δήλωσιν και καταβολήν του φόρου τυγχάνουσιν οί κληρονόμοι αυτού και έκαστος αναλόγως της περιελθούσης αὐτῷ κληρονομικῆς μερίδος.

2. Πλήν των κατά την προηγούμενην παράγραφον προσωρινών δηλώσεων, οί ένεργούντες παρακράτησιν φόρου υποχρεούνται, όπως κατά μήνα Φεβρουάριον έκάστου έτους, επιδίδωσιν εις τον άρμόδιον Οικονομικόν 'Εφορον όριστικήν δήλωσιν, περιλαμβάνουσαν το όνοματεπώνυμον και την διεύθυνσιν της κατοικίας έκάστου μισθωτοῦ, το ποσόν των άμοιβών, τον αναλογούντα επ' αὐτῶν φόρον, τον παρακρατηθέντα παρ' έκάστου μισθωτοῦ φόρον, ως και το άπομένον πρὸς καταβολήν υπόλοιπον φόρου».

2. Αί διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί των από 1ης 'Ιανουαρίου 1968 και έφεξής παρακρατουμένων φόρων.

Άρθρον 17.

Το άρθρον 45 του Ν.Α. 3323)1955, ως τούτο έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αντικαθίσταται ως άκολουθως :

Άρθρον 45.

Εισόδημα και κτήσις αὐτοῦ.

1. Εισόδημα εξ ύπηρεσιών έλευθερίων επαγγέλματων είναι αι άμοιβαι εκ της άσκήσεως του έλευθερίου επαγγέλματος του ιατροῦ ή όδοντιάτρου ή κτηνιάτρου ή φυσιοθεραπευτοῦ ή μαίρας, δικηγόρου, δικολάβου, συμβολαιογράφου, άμισθου υποθηκοφύλακος και δικαστικού κλητῆρος, αρχιτέκτονος, μηχαν-

νικισί, τοπογράφου, χημικού, σχεδιαστοῦ, συγγραφέως, διερμηνέως, καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου, καλλιτέχνη γλύπτου ἢ ζωγράφου ἢ μουσικοῦ ἢ μουσικοσυνθέτου, διακοσμητοῦ, ιδιοκτήτου ἢ διευθυντοῦ φορολογικοῦ ἢ λογιστικοῦ γραφείου, ξεναγοῦ καὶ ἐμπειρογνώμονος.

Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται νὰ κατατάσσωνται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν καὶ ἑτέρα, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγέλματα.

2. Εἰς τὸ εἰσόδημα ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελλομένων περιλαμβάνεται καὶ πάντα ἀμοιβὴ καταβαλλομένη:

α) εἰς πραγματογνώμονας, δικιτηγὰς, ἐκκαθαριστὰς ἐν γένει, ἐλαχιστὰς ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ἐκτελεστὰς δικηγῶν, ἐκκαθαριστὰς κληρονυμιῶν καὶ κηδεμόνας σχολαζούσης κληρονομίας,

β) εἰς συγγραφεῖς καὶ μουσικοσυνθέτας ἐκ συγγραφικῶν ἐν γένει δικαιωμάτων,

γ) εἰς ἀντιπροσώπους ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων καὶ ἰδιώτας διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς πάσης φύσεως Ἐπιτροπὰς ἢ Συμβουλίας, ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, σωματείων, ἰδρυμάτων, συνεταιρισμῶν καὶ ὁργανισμῶν ἐν γένει.

3. Ὡς εἰσόδημα ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελλομένων λογίζεται καὶ πᾶν εἰσόδημα μὴ δυνάμενον νὰ ὑπαχθῇ εἰς τινὰ τῶν περιπτώσεων Α ἕως Ζ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2.

4. Ἐκ τοῦ εἰσδήματος τῶν συγγραφέων, μουσικοσυνθετῶν, θεατρικῶν συγγραφέων, καλλιτεχνῶν γλυπτῶν καὶ ζωγράφων, ὡς καὶ ἐκ τῶν συγγραφικῶν ἐν γένει δικαιωμάτων, ἐκπίπτει ποσοστὸν εἰκοσι πέντε τοις ἑκατὸν (2500) καὶ μέχρι ποσοῦ δραχμῶν πενήντα χιλιάδων (50.000), πρὸς κάλυψιν δαπανῶν τοῦ δικαιοῦχου.

5. Ὡς χρόνος κτήσεως τοῦ εἰσδήματος ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελλομένων θεωρεῖται ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ δικαιοῦχος εἰσέπραξε τοῦτο. Ὡς εἰσπράξεις διὰ τὴν ἐπιβολὴν καὶ διὰ τὴν παρακράτησιν τοῦ φόρου θεωρεῖται καὶ ἡ πίστωση τοῦ δικαιοῦχου εἰς τὰ βιβλία τοῦ καταβάλλοντος τὴν ἀμοιβὴν μετὰ προηγουμένην ἐπὶ ἀπαδείξει ἀναγγελίαν εἰς τὸν δικαιοῦχον.

Εἰσόδημα ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελλομένων ἀντιπροσώπων ἐργασίας δύο ἢ πλείονων ἐτῶν καὶ καταβαλλόμενον ἐκ τῶν ὑστέρων κατανέμεται ἰσομερῶς πρὸς φορολογίαν: α) εἰς τὸ ἔτος τῆς εἰσπράξεως καὶ τὸ ἀμέσως προηγούμενον τοῦτο εἰς περίπτωσιν ἐργασίας δύο ἐτῶν, β) εἰς τὸ ἔτος τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰ ἀμέσως προηγούμενα τούτου δύο ἔτη εἰς περίπτωσιν ἐργασίας τριῶν ἢ πλείονων ἐτῶν.

Ἄρθρον 18.

1. Τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 46.

Ἀκαθάριστον καὶ καθαρὸν εἰσόδημα.

1. Ὡς ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελλομένων λαμβάνεται τὸ σύνολον τῶν εἰσπραττομένων ἀμοιβῶν ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος, ὡς τοῦτο πρὸς ὑπὸν: ἐκ τῶν εἰληκρινῶς τηρουμένων βιβλίων τοῦ φορολογουμένου.

2. Πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ καθαρῦ εἰσδήματος ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ἀκαθάρτου τοιοῦτου πᾶσα ἀποδεδειγμένως καταβληθεῖσα ἐπαγγελματικὴ δαπάνη, βαρύνουσα τὸ εἰσόδημα τοῦτο, ὡς καὶ αἱ κατὰ νόμον ἀναλογούσαι ἀποσβέσεις, ἐφ' ὅσον τὰ πάγια στοιχεῖα εἰς ἃ αὐταὶ ἀναφέρονται ἔχουσι καταχωρηθῇ εἰς θεωρημένον ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου βιβλίον. Ἐπίσης ἐκπίπτουν καὶ αἱ πράγματι ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις ἐφ' ὅσιν εἴχον ἄχρηστὰ ὡς ἔσθον εἰς τὰ βιβλία τοῦ φορολογουμένου καὶ ἐξηγητήσεν οὕτως πάντα τὰ νόμιμα μέτα διεκδικήσεως, δὲν ὑπάρχει δὲ πιθανότης εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων.

Ἄρθρον 47.

Τεκμαρτὸς προσδιορισμὸς τοῦ εἰσδήματος.

1. Ὅσάκις δὲν τηροῦνται ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου τὰ κατὰ τὸν Κώδικα Φορολογικῶν Στοιχείων βιβλία καὶ στοιχεῖα ἢ τὰ

τηρούμενα τοιαῦτα εἶναι ἀνελικρινῆ, τὸ ἀκαθάριστον καὶ καθαρὸν εἰσόδημα ἐξευρίσκονται τεκμαρτῶς. Πρὸς τοῦτο λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὁ χρόνος καὶ τρόπος ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, ὁ τόπος ἀσκήσεως αὐτοῦ, ἡ εἰδικότης, ὁ ἐπισημονικὸς τίτλος, ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν, τὸ ὕψος τῆς εἰσπραττομένης κατὰ περίπτωσιν ἀμοιβῆς, τὸ ἀπασχολούμενον προσωπικόν, τὰ διατιθέμενα μέσα, ἡ πελατεία, τὸ ὕψος τῶν ἐπαγγελματικῶν δαπανῶν, ὡς καὶ πᾶν ἐν γένει στοιχεῖον προσδιοριστικὸν τῆς ἐπαγγελματικῆς δραστηριότητος καὶ ἀποδόσεως.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 33α ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν.

2. Ὁ τεκμαρτὸς προσδιορισμὸς τοῦ εἰσδήματος δύναται νὰ γίνῃ καὶ βάσει τῶν ἀκαθάρτων ἀμοιβῶν, πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ εἰδικοῦς κατὰ κατηγορίας συντελεστὰς καθαρῶν ἀμοιβῶν. Οἱ συντελεσταὶ οὗτοι περιλαμβάνονται εἰς εἰδικὸν πίνακα καταρτιζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰσχύουσι διὰ τρία οἰκονομικὰ ἔτη. Οἱ συντελεσταὶ οὗτοι δύναται ν' ἀναθεωρῶνται καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 36, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τοὺς συντελεστὰς καθαρῶν κέρδους ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐν προκειμένῳ.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἀμοιβῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν διὰ τὴν σύνταξιν μελετῶν καὶ σχεδίων οἰκοδομικῶν ἐργῶν καὶ τὴν ἐπιβλέψιν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσυῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἔργα ταῦτα τὸ καθαρὸν εἰσόδημα ἐξευρίσκεται βάσει συντελεστοῦ ὑπολογιζομένου: α) ἐπὶ τῆς συμβατικῆς ἀμοιβῆς, προκειμένου περὶ ἐκπονήσεως σχεδίων ἢ μελετῶν καὶ ἐπιβλέψεως ἔργων τοῦ Δημοσίου, νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ τῶν κοινοφελῶν ἢ θρησκευτικῶν ἰδρυμάτων, β) ἐπὶ τῆς νομίμου ἀμοιβῆς εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ν.Δ. 3323)55 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

3. Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρακρατούμενος φόρος εἰσδήματος 800 ἀποδίδεται εἰς τὸν Δημοσίον διὰ τριμηνιαίων δηλώσεων ὑποβαλλομένων εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουλίου, Ὀκτωβρίου καὶ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, διὰ τὰ ἐντὸς τῶν ἀντιστοίχων ἀμέσως προηγούμενων ἡμερολογιακῶν τριμηνίων παρακρατηθέντα ποσὰ φόρου.

Ἄρθρον 19.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Ν.Δ. 3323)55, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 4.

4. Ἐὰν ὁ δι' ἐνὸς φύλλου ἐλέγχου προσδιορισμὸς τοῦ συνόλου τῆς φορολογητέας ὕλης ἀποδείξη δυσχερῆς, ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ὠρισμένα ἀντικείμενα αὐτῆς ἀπαιτοῦσιν εἰδικωτέραν τῶν πραγμάτων ἐξέτασιν ἢ τὴν διενέργειαν ἐλέγχου ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς ἀρμοδίας φορολογικῆς ἀρχῆς, ἐκδίδεται φύλλον ἐλέγχου προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου διὰ τὴν φορολογητέαν ὕλην δι' ἣν ἡ ἀρμοδία φορολογικὴ ἀρχὴ διαδέτει τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα, ἐφ' ὅσον ἡθελε γίνεαι ρητὴ ἐν τῷ φύλλῳ ἐλέγχου ἐπιφύλαξις, περὶ προσδιορισμοῦ τῆς συγκεκριμένης ὑπολοίπου φορολογητέας ὕλης διὰ συμπληρωματικοῦ τοιοῦτου.

Ἡ κατὰ τὴν διοικητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς ἢ ἐνὸς πιν Φορολογικοῦ Δικαστηρίου προσφυγὴ κατὰ τοιοῦτου συμπληρωματικοῦ φύλλου ἐλέγχου ἀφορᾷ μόνον τὴν διὰ τούτου προστιθέμενην νέαν φορολογητέαν ὕλην.

2. Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

3. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς λαμβάνων ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, τὰ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου προσκομιζόμενα στοιχεῖα καὶ τὰ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ὑπ' αὐτοῦ ἀναπτυσσόμενα, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, δύναται, ἐφ' ὅσον κρίνει ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει θάσμιον

τὸ αἴτημα, ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ φύλλου ἐλέγχου ἢ τὴν διαγραφήν τῶν εἰσδημάτων ἐνίων μόνον πηγῶν ἢ τὸν περιορισμὸν τοῦ συνόλου τῆς περὶ ἧς τὸ φύλλον ἐλέγχου φορολογητέας ὕλης ἢ ἐνίων μόνον πηγῶν ἢ ἐνίων στοιχείων τῆς ἰδίας πηγῆς ἢ τοῦ φόρου ἢ ἄλλου δικαιώματος, ὡς καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ προσθέτου φόρου κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 67 εἰς τὸ ἐν πέμπτον (1)5) αὐτοῦ.

4. Ἐὰν αἱ ἀπόψεις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου συμπέσωσιν, συντάσσεται περὶ τούτου ἡτιςδήποτε πρᾶξις ὑπογραφομένη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ἡ διαφορά θεωρεῖται ἐπιλυθεῖσα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, κατὰ περίπτωσιν, ἀναλόγως τοῦ ἐκ τῆς συμπτώσεως τῶν ἀπόψεων τῶν μερῶν ἐπελθόντος ἀποτελέσματος, διὰ τῆς ἀμέσου ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου σχετικῆς δηλώσεως, ἢ δὲ ἀσκηθεῖσα προσφυγὴ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη ἢ ἰσχύει μόνον διὰ τὰς περιπτώσεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐπετεύχθη διοικητικὴ ἐπίλυσις τῆς διαφοράς.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ Ν. Δ. 3323)55, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθοῦσες:

α) Οἱ ὑποβάλλοντες ἀνακριθεὶς δηλώσιν ὑπόκεινται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον λόγῳ ἀνακριθείας τῆς δηλώσεως, ὀριζόμενον εἰς πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50 ο)ο) τοῦ φόρου τοῦ ὁποίου τὴν πληρωμὴν διὰ διέφενον διὰ τῆς ἀνακριθείας.

3. Οἱ μὴ ὑποβάλλοντες παντάπασιν δηλώσιν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον φόρον, λόγῳ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως, ὀριζόμενον εἰς ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100 ο)ο) τοῦ φόρου τοῦ προκύπτοντος βάσει τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

* Ἀρθρον 20.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν. Διατάγματος 4242)1962 προστίθεται καὶ νέον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολουθοῦσες:

α) Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ὑποχρεοῦται, ὅπως τὴν παρ' αὐτοῦ, ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ ἐποπτεύοντος Ἐπιθεωρητοῦ, ἀσκουμένην ἔρσιν κατ' ἀποφάσεις τοῦ Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, κοινοποιεῖ ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν ἀντίδικον φορολογούμενον ἐντὸς μηνιαίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς καταθέσεώς της.

Μεταβατικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις.

* Ἀρθρον 21.

Οἱ μὴ ὑποβαλόντες, καίτοι ὑπόχρεοι, δηλώσιν οἰοῦντες ποτε φόρου, τέλους ἢ εἰσφοράς τοῦ Δημοσίου ἢ ὑποβαλόντες ἀνακριθεὶς τοιαύτην διὰ τὰ μέχρι καὶ τοῦ 1967 οἰκονομικὰ ἔτη, δύνανται, μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1968, ὅπως ὑποβάλωσιν ἀρχικὴν ἢ συμπληρωματικὴν δηλώσιν, ἀνευ ἐπιβολῆς ποινικῶν ἢ διοικητικῶν κυρώσεων, ὡς καὶ προσθέτου φόρου ἢ προσαυξήσεως ἢ προστίμου.

Ὁ βάσει τῆς ὡς ἄνω, ἀρχικῆς ἢ συμπληρωματικῆς δηλώσεως, ἀναλογῶν φόρος, τέλος ἢ εἰσφορά καταβάλλεται εἰς δώδεκα ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 142)1967 προστεθέντος ἐδαφίου εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 63)1967 ἔχουσιν ἐφαρμόγην καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παρούσης παραγράφου, προκειμένου περὶ καταβολῆς φόρου κληρονομικῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν.

* Ἀρθρον 22.

Καταργεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1968 ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 3787)1957 «περὶ φορολογίας ἐνίων ἐπιχειρήσεων τύπου» ἡ ὀρίζουσα εἰδικὸν τρόπον φορολογίας τῶν τευχῶν ἢ τῶν ἐργῶν, ἅτινα ἐφορολογήθησαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου διατάγματος κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν κυκλοφορίαν ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐκδιδαντος ταῦτα περιοδικοῦ.

* Ἀρθρον 23.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται ἅπασαι αἱ ὑπὸ Γενικῶν καὶ Εἰδικῶν νόμων προβλεπόμεναι ἀπαλ-

λαγαὶ ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσδημάτων φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, πλὴν τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὰ Ν.Δ. 3323)55 καὶ Ν.Δ. 3843)58, αἵτινες διατηροῦνται.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ ἀπαλλαγαὶ αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν κάτωθι νόμων:

α) τοῦ Ν.Δ. 2687)1953 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ»,

β) τοῦ Ν.Δ. 2176)1952 «περὶ μέτρων προστασίας Ἐπαρχιακῆς Βιομηχανίας»,

γ) τοῦ Ν. 3213)1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ μέτρων προστασίας τῆς Ἐπαρχιακῆς Βιομηχανίας»,

δ) τοῦ Ν.Δ. 3765)1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3323)1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσδηματος»,

ε) τοῦ Ν.Δ. 4002)1959 «περὶ λήψεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων»,

στ) τοῦ Ν. 4171)1961 «περὶ λήψεως γενικῶν μέτρων διὰ τὴν ὑποβοήθησιν, τῆς ἀναπτύξεως τῆς Οἰκονομίας τῆς Χώρας»,

ζ) τοῦ Ν.Δ. 4256)1962 «περὶ ἰδρύσεως καὶ ἐπεκτάσεως Βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,

η) τοῦ Α.Ν. 89)1967 «περὶ ἐγκυκλοπαιδείας ἐν Ἑλλάδι: ἀλλοδαπῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἐταιρειῶν»,

θ) τοῦ Α.Ν. 147)1967 «περὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ κινήτρων διὰ βιομηχανικὰς ἐπενδύσεις κειμένης νομοθεσίας»,

ι) τοῦ Α.Ν. 148)1967 «περὶ μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Κεφαλαιαγοράς»,

ια) τοῦ Α.Ν. 149)1967 «περὶ παρατάσεως ἐνίων διατάξεων Νόμων καὶ Νομαθετικῶν Διαταγμάτων: α) Ν.Δ. 2176)1952, β) Ν.Δ. 4002)1959, γ) 3949)1959 καὶ Ν.Δ. 3765)1957 «πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας».

* Ἀρθρον 24.

Αἱ διατάξεις τοῦ Α. Ν. 185)1967 «περὶ ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων κατὰ παραβατῶν φορολογικῶν διατάξεων» δὲν θίγονται ἐκ τοῦ παρόντος νόμου.

* Ἀρθρον 25.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1968 ἐκτὸς τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐταῖς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1967

Ἐν Ὄνῳματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩΓΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΕΣΒΕΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΛΕΞ. ΜΑΘΑΙΟΥ, ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΔΗΜ. ΠΟΥΛΕΑΣ, ΣΠ. ΛΙΖΑΡΟΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, ΣΠ.ΤΡ. ΔΑΜΠΙΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1967

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ